

Вплив сучасних реалій життя на емоційні переживання українського народу

Назаренко Ю.В., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: доктор психологічних наук, старший науковий співробітник *Романенко О.В.*

На сучасному етапі розвитку Україна розпочала свій надскладний шлях входження до Європейського союзу, що супроводжується інтенсивною розбудовою демократичного суспільства. Вся історія українського народу переконливо свідчить про вистраждане ним право бути в Європі, оскільки з нею нашу державу пов'язує багато історичних постатей і подій ще за Київської Русі, епохи Середньовіччя, в та за часів Галицько-Волинської держави.

Водночас перехід до більш високого рівня розвитку неминує супроводжується хворобливими змінами. Складні політичні та економічні умови життя, в яких наразі перебуває український народ, обумовлює посилення психологічної напруги в людей. Тому актуальним є вивчення характеру та перебігу їхніх емоційних переживань у зв'язку з сучасною ситуацією в країні.

У психологічній науці емоції визначаються як психічне відображення зовнішнього світу або внутрішнього стану людини, що здійснюється у формі переживань, пов'язаних із задоволенням або незадоволенням органічних чи соціальних потреб, які є актуальними в даний момент, а також із реалізацією чи втратою життєвих цілей. Вивченням емоцій займалися такі вчені як: Б.Р.Ананьєв, Є.П. Ільїн, А.Р.Ковальов, У.М.Мясищев, С.Л. Рубінштейн, К.К.Платонов та ін. Таким чином, емоції безпосередньо пов'язані зі сприйняттям людиною навколишньої дійсності.

Проаналізувавши події останніх років, можна відслідкувати нестримне прагнення українців приєднатися до Європейського Союзу. Зокрема, останнім часом народ України чекав підписання угоди про євроінтеграцію, в людей з'явилася надія на здійснення мрії про краще життя та благополуччя в цивілізованому суспільстві й правовій державі. Після того, як стало очевидним, що угода не буде підписаною, український народ опинився в стані неспокою, обурення та гніву, люди вийшли на Майдан у знак протесту проти не підписання угоди про асоціацію. Описані вище події продовжувалися досить тривалий час, носили загрозливий характер та мали чисельні людські жертви. В цей момент українці втратили довіру до влади, закону, правоохоронних органів та інших органів державної влади, що мали їх захистити, забезпечити стабільність та безпеку. Тяжкі випробування обумовили в них стан пригніченості, тривоги за власне майбутнє та майбутнє своїх дітей.

Актуальні події носять ще більш загрозливий характер та продовжують негативно впливати на душі людей. Військові дії, які проходять на території України, зачепили кожну родину. Українці знаходяться в постійному емоційному стані неспокою, тривоги, страху, за завтрашній день. Новини на кожному телеканалі висвітлюють жорсткі реалії військових дій на сході країни, оголошується значна кількість вбитих, поранених бійців, демонструються зруйновані міста та села. Всі ці новини

вводять людей в стан стресу, а також розуміння того, що війна може знищити все та всіх. Знаходження в постійному стресовому стані обумовлює виснаження адаптаційної захисної системи організму. В першу чергу це стосується людей, які проживають поблизу міст проведення військових дій. Ці люди знаходяться в зоні ризику виникнення соматичних та психічних захворювань, передусім депресивних, тривожних та панічних розладів. У таких умовах також можливе зниження здатності до адекватного, критичного сприйняття ситуації, що може спричинювати непередбачувану, не адаптивну поведінку.

На сьогоднішній день все більша кількість українців вбачає вихід з нинішньої ситуації країни саме через вступ в Європейський Союз, що має супроводжуватися позитивними перетвореннями у всіх галузях буття людей. Водночас українці розглядають вступ до Європейського Союзу не як самоціль, а як засіб гарантування незворотності демократичних досягнень, реформ на основі ліберальних цінностей. Європейські технології, наука, суспільний розвиток, гарантії прав людини – все це має стати надбанням нашої держави. Приєднання до здобутків високорозвинутої європейської цивілізації зможе забезпечити Україні безпеку, стабільність та благополуччя.

Розглянуті проблеми суспільства обумовлюють необхідність визначення психологічних засад вирішення їхніх наслідків з метою збереження психічного здоров'я громадян. Серед напрямів перспективних досліджень вбачається доцільним проведення моніторингу емоційних станів людей під впливом стресових чинників та розроблення відповідної системи засобів психологічної допомоги.

Гендерні особливості спрямованості студентської молоді

Сила Д.В., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: доктор психологічних наук, професор *Хохліна О.П.*

Спрямованість розглядається як підструктура, що найповніше презентує особистість; вона є системоутворюючою властивістю особистості, яка визначає її психічний склад. Спрямованість особистості – це система спонук, яка визначає вибірковість відношень та активність людини. Вона є соціально зумовленою і формується у процесі виховання і самовиховання під впливом як безпосередніх так і опосередкованих соціальних відносин, особливостей суспільно-економічного та політичного розвитку держави.

На теоретичному етапі дослідження вивчення праць Л.І. Божович, Б.І. Додонова, О.М. Леонтьєва, О.В. Лішина, Б.Ф. Ломова, В.М. Мясіщева, А.В. Петровського, О.С. Прангішвілі, С.Л. Рубінштейна, Д.І. Фельдштейна та ін. показало, що більшість дослідників провідною характеристикою особистості вважають саме спрямованість. Основними складовими спрямованості є потреби та мотиви, ціннісні орієнтації, рівень домагань, перспективи та цілі особистості та ін. Залежно від того, які мотиви в діяльності та поведінці відіграють домінуючу роль, розрізняють такі види спрямованості:

– Особистісна спрямованість характеризується переважанням у